

ROK 1924

Letošní rok byl v našem kraji jeden z nejurodnějších. Ačkoli byla světová úroda celkem slabá, panovalo u nás velmi příznivé počasí a nebylo jedné plodiny, která by nedala uspokojící sklizeň. Nejlépe přitom pochodili ti místní zemědělci, kteří dostali přiděl pozemků ode dvora Žerotinského. Některé plodiny daly takovou sklizeň, že zaplatila celou kupní cenu. Byla to hlavně řepa cukrovka a ječmen, kteréžto plodiny zvláště dobré ceny měly. Ceny zemědělských plodin, výrobků a potřeb

U srovnání s cenami poválečnými, klesly ceny značně. 1q pšenice 270 Kč, 1q žita 240 Kč, ječmenu 290 Kč, 1q ovsa 220 Kč, 1q hrachu 350 Kč, 1q řepy cukrovky 23 Kč, 1q brambor 60 Kč. 1kg másla 22 Kč, 1kg tvarohu 4 Kč, 1l mléka 1,20 Kč, 1 vejce 0,80Kč, slepice 25 Kč, husa 40 Kč, selátko 100 Kč, tele 600 Kč, kráva 5000 Kč, vůz lehký 2000 Kč, vůz těžký na pár koní 3500 Kč, pluh železný 40 Kč, dvouradlicový pluh 600 Kč, secí stroj slabší 2200 Kč, silnější secí stroj 3500 Kč, brány 280 Kč. Mužský oděv sváteční 300-600 Kč, ženský sváteční 200-300 Kč. Střevíce mužské 140 Kč, střevíce ženské 120 Kč, vysoké boty 240 Kč. 1l petroleje 2 Kč, 1q hnědého uhlí 15 Kč, 1q kamenného uhlí 17 Kč, metr dříví na palivo měkkého 56 Kč, tvrdého 60 Kč. Z tohoto je vidět, že drahota z roku 1921 značně klesla. Mnohý si ještě stěžuje na drahotu, ale stěžovat si budou lidé stále, dokud lidstvo bude na světě. Těšíme se zatím, že i ty velké daně klesnou. Celkem ale zemědělský lid má teď přece, vzdor té těžké práci lepší životní podmínky, nežli dříve. Je vidět, že náš mladý stát stojí již na pevných základech a budoucnost našeho národa není již nejistá, jako v letech předešlých.

Úmrtí

Tohoto roku zemřela Podaná Anna, obecní chudá z č. 8 v stáří 75 roků, Richtrová Anna, domkářka z č. 30 stáří 63 roků, Stříbrná Anna, rolnice na odpočinku z č.10 v stáří 74 roků. Budiž jim země lehkou.

18.12.1924 - Zichovec prohlášen samostatnou obcí

Když Československý stát stal se samostatným státem ve střední Evropě, vydán byl zákon, který povoloval rozloučení obcí, které byly spojené za určitých podmínek. Jednou z takových obcí byla též naše místní obec. Ačkoliv měla své obecní hospodářství, svůj majetek i katastr, politicky byla připojena k obci Žerotínu. Tento stav nelíbil se již dlouhou dobu zichovským občanům, hlavně z toho důvodu, že poplatnictvo místní muselo vydržovat svou vlastní potřebu a ještě připlácet na společné výlohy obci Žerotínu. Že obec Žerotín ohledně těchto společných výloh sobě krivdu nikdy nečinila, vysvítá z toho, že starostové obce Zichovec byli nuceni mnohdy přísně zakročovat proti různým položkám společného vydání, by suma poplatků byla pro Zichovec správně snížena. Dále bylo nutno připlácet společně na obecního posla, ač obec naše sama si platila na posla svého. Zkrátka bylo to cosi nepřirozeného a přičící se zdravému pojmu o samosprávě obce. Proto hned, jak se naskytla možnost byly učiněny potřebné kroky k osamostatnění se a po dlouhém žádání a průtazích přece snahou předních činitelů obce, povolena rozluka obce Žerotína ve dvě samostatné obce Žerotín a Zichovec. Dne 18.12 toho roku došel výnos ministerstva, kde se sděluje, že obec Zichovec stává se samostatnou obcí a rozšiřuje se pravomoc její na osadu Samotín, zároveň katastr se značně rozšiřuje kolem osady Samotína a pak značný kus do katastru Hořešoviček. Tímto se do jisté míry změnily i hranice okresů Louny a Slaný. Jelikož bylo zároveň nařízeno omezníkovat nově utvořený katastr, přikročeno k dílu a ti, kteří na osamostatnění obce nejvíce pracovali zasazovali mezníky. Nad prvním mezníkem umístěným na horním konci pozemku č.kat. 717 podali si ruce a provolali: „Zdar samostatnosti obce“, občané, jejichž jména bud'těž v paměti potomstva. Byli to: Krahulík Josef, rolník z č.1 t.č. starosta, Pešula František, domkář z č.23 t.č. náměstek starosty, Šlégr Rudolf, domkář z č. 27, člen obec. zastupitelstva, Krahulík Josef, domkář z č. 4 člen obec. zastupitelstva. Dílo jejich dočkalo se zdárného dokončení.